

המשפט הגןוב

למר חלבី שלנו ידיד טוב והידיד זהה הוא אוסף להוט. יודעים אתם מה הוא אויסף? הוא אויסף משפטים.

אם אתם יודעים מה זה משפט? למשל השאלה הזו היא משפט. כשאתם אומרים דבר מה ועושים הפסקה קצרה כדי להגיד משהו חדש, הרי שאמרתם משפט. עכשו עשית הפסקה קצרה, כי המשפט שלי נגמר ורציתי להתחיל משפט חדש. מובן שידידו של מר חלבី לא אויסף סתם משפטיים, אלא רק משפטיים מיוחדים, משפטיים יוצאים מהכלל. וכשהגיע יום ההולדת של הידיד, מר חלבី רצה לעשות לו מתנה מיוחדת. ואיזה מתנה טובה יותר יוכל לעשות מאשר משפט מיוחד במיינט?

מר חלבី בדק היטב איזה משפטיים נמצאים כבר באוסף של ידידו ו שקל וחשב איזה משפט יהיה יוצא דופן מספיק בכך להכליל באוסף. ואחרי

שחשב על כר זמן רב, כתב משפטיים רבים וזרק אותם לאשפה כלא טובים מספיק, בסוף מצא משפט שהתאים למתנה לידידו.

זה היה באמת משפט מיוחד. היה עשוי מחומר מיוחד ואפשר היה למתוח אותו ולכווץ כמו גומי. וחוץ מזה אפשר היה להחליף את החלקים שלו ביניהם. אפשר היה להתחיל אותו מהסוף או במילה אחת מהאמצע ותמיד נשמע אותו המובן. מר חלבី שמח מאד, אך לא הרבה זמן. כי כדי לבקר את ידידו היה צריך לנסוע באוטובוס. היום היה גשם ואוטובוס היה מלא כך שמר חלבី בקושי יכול היה להדחק לתוכו. ואשר הוא עמד שם דחוס בין האנשים, מישחו הוציא את המשפט היפפה מכיסו.

מר חלבី כעס מאד כשהרגיש בכר! הוא לא המשיך בדרכו והלך ישר לתחנת המשטרה כדי להגיש תלונה.

שם שאלו אותו איך נקרא המשפט שנגנוב. איל ידעת, הרי המשפט היה עוד אצל" אמר מר

AIR ניתן להחזרו לבתו, קיבל פרס של חמיש מאות שקלים.

כל מיני אנשים חשבו שיכולים להרוויח בקהלות חמיש מאות שקלים, והם הודיעו וטענו כי מצאו את המ

משפט הגנוב. כולם הזמננו לתחנת המשטרה ושם ציפה להם מר חלביה. הם עמדו בתור ארוך, ניגשו אחד-אחד ואמרו את המשפט, ומר חלביה היה צריך להחליט האם זה אמין המשפט הנכון. תוכלו לתאר לכם כמה משפטים שמע מר חלביה באותו היום. מר חלביה שמע את כל אחד ונגען את ראשיו לשיליה.

הוא שמע כבר אולי עשרים וחמשה משפטיים, כשאחד הבחורים, מרגז שלא הצליח למצוא משפט נכון, קרא ליד הדלת "הרי חשבתי עלך היטב".

מר חלביה קופץ והחזיק אותו חזק. הרי הוא שמע מההוא שהזכיר לו את המשפט הגנוב. "היטב" כן המילה "היטב" הייתה בבית המשפט שלו. הבוחר קיבל

טוב, אז AiZA סימנים מיוחדים יש לדבר הגנוב?"
ובכן" אמר מר חלביה "זה המשפט היפה ביותר"
שפגשתי אי-פעם."

אנא, תן לנו פרטים מדויקים יותר כדי שנוכל
לחפש את הדבר הגנוב. AiZA דברים מיוחדים היו
בו?"
אפשר היה להחליף את החלקים שלו בלי שתוכנו
נפגם".

ועוד מהهو?"
הוא מאד גמיש ואפשר למשוך אותו לאורח חצי
מטר בלי שיקרע, ולאחר כך לדחוס אותו לעשרה
סנטימטר".

במשטרה הבטיחו למר חלביה שייעשו מאיץ, כדי
למצוא את המשפט, ואמנם למחמת פורסמו בכל
המוסדות כריזות שעלייה נכתב "גנוב משפט יקר.
סימנים מיוחדים - ניתן למתוח עד חמישים
סנטימטר, ולהחליף את החלקים שלו. מי שיודע
על מקום המצוא של המשפט, או יכול למסור מידע

ציבור. אילו הכלב של גמלאי לא היה מריח אותו, הוא היה מאוחר יותר מוציא ומוכר אותו. ומר חלבי לא היה רואה יותר את המשפט היפה שלו.

תרצו אולי לדעת מה היה המשפט המופלא זהה? רחزو אוטר היטב". וכשהופכים אותו זה הרי "היטב אוטר רחزو" ומאמצע "אוטר רחזו היטב" ואפשר גם למתוח אותו ולדחוס אותו וכל פעם המשפט נשמע אחרת.

מר חלבי מסר את המשפט במתנה לידיו וזה שמח מאד. משפט כזה לא היה לו עוד באוסף שלו. ובאמת, הרי זה משפט מאד יוצא דופן. נכון?

חמשים שקל על קר, והלך מרוצה. אחרי בא מישחו שאמר בין היתר "לא רואים אוטר" וגם בקר היה חלק מהמשפט והוא קיבל חמשים שקל נוספים, אך עדין המשפט לא היה שלם.

אך בסוף הוא נמצא, הודות לגמלאי אחד. הוא טיל עמו כלבו בגין העירוני ופתאום הכלב רץ בין השיחים והתחיל לחפור. בעל הכלב קרא ושרהק, אך הכלב לא חזר ולא שם לב עליהם.

"מה קרה לחייה זו?" חשב האיש והלך למקום זה בעצמו. הוא ראה שהאדמה שם חופשית מאוד וכנראה לא זמן נחפרה. מאחר שהיא בדרכו לגינה שלו, היה לו את ובעזרתה התחיל לחפור. אחרי שחדר לעומק האט פגע במשהו קשה. הוא ראה שם קופסת פח וכשפתח אותה מצא.. את המשפט שנגנבי!

הוא הביא אותו מיד למשטרה וקיבל את שארית הפרס.

כנראה הגנב נבהל אחרי שראה את הכרזות של המשטרה וחיליט להטמיין את המשפט זמנית בגין